29/07/2019

Μητρ. Δημητριάδος: “Παραμένει η σφραγίδα του αδελφού μας στην τοπική Εκκλησία”

/ Επικαιρότητα

Στο τέλος της Ιεράς Αγρυπνίας που τελέσθηκε το βράδυ της Κυριακής (28/7) στον Μητροπολιτικό Ναό της Λαμίας, ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνατίου και συλλειτουργούντων των Κληρικών των Γραφείων της Ιεράς Μητροπόλεως, πνευματικών τέκνων και συνεργατών του μακαριστού Μητροπολίτου Φθιώτιδος κυρού Νικολάου, ο Σεβασμιώτατος, μίλησε με λόγια συγκινητικά για τον μακαριστό Φθιώτιδος κυρό Νικόλαο, αναφερόμενος στην αδελφική τους σχέση και σκιαγραφώντας για λίγο την αγιασμένη και αγιοπνευματική προσωπικότητά του, λέγοντας χαρακτηριστικά: «Είναι μια μοναδική και ιδιαίτερη στιγμή για τον καθέναν από εμάς. Ένα συλλείτουργο ξεχωριστό για όσους λάβαμε μέρος τούτη τη βραδιά σε αυτή την αγρυπνία. Είναι έτσι το σχέδιο του Θεού, που πολλές φορές μας εκπλήττει και μας πονά ο χωρισμός ο σωματικός με τον αγαπημένο αδελφό με τον πεφιλημένο πατέρα σας με τον συλλειτουργό και Επίσκοπο και κανείς δεν μπορεί να πει το γιατί, όμως

ξέρουμε πολύ καλά ότι συλλειτουργήσαμε μαζί και τούτη τη φορά, γιατί έτσι είναι η πίστη μας, η εμπειρία της ζωής μας, το μυστήριο της Ευχαριστίας. Μπορεί μεν σωματικά να μην έχουμε την ίδια αίσθηση που είχαμε μέχρι τώρα, αλλά πρέπει ψυχικά να έχουμε τη απόλυτη βεβαιότητα, ότι είμαστε μαζί και είναι μαζί μας. Και θέλω δυο λόγια να πω γιατί τον γνώρισα από τα νεανικά μας χρόνια και υπήρξε εκκλησιαστικός ανήρ με όλη την σημασία της λέξεως και αναδείχθηκε άξια επίσκοπος της εκκλησίας και έτσι ανέδειξε αυτό που είναι η ίδια η Εκκλησία. Πρώτα – πρώτα σφυρηλάτησε την ενότητα στην τοπική του Εκκλησία. Άκουσα πολλούς να ομιλούν και να σχολιάζουν, ότι δεν ήταν γεγονός δεδομένο και το έκανε πραγματικότητα, γιατί αυτό είναι ο Επίσκοπος. Το κύριο έργο του είναι να ενώνει, να κοινωνεί τους ανθρώπους και με το σώμα του Χριστού , να τους καλεί και το κατάφερε, γιατί είχε λόγο είχε έργο και είχε αγία βιοτή, γιατί η εκκλησία μας οδηγεί στην αγιότητα και ανέδειξε αγίους στην εποχή του και ο ίδιος στα βήματά τους βάδιζε πάντοτε και το ξέρουμε εμείς οι αδελφοί του και εσείς τα παιδιά του και οι οικείοι του το ξέρουν καλά, γιατί από τα νεανικά του χρόνια βάδισε βηματισμό αγιότητος. Αυτός ήταν ο αδελφός μας Νικόλαος και ταυτόχρονα ήταν για όλους τους ανθρώπους, γιατί ο Χριστός ήρθε για όλους τους ανθρώπους. Αυτό δεν τον εμπόδιζε να μιλά για την Πατρίδα με τόση αγάπη και λαχτάρα για τα ιερά και τα όσια με λόγο ουσιαστικό και επιχειρήματα βλέποντας πόσο διακυβεύεται πολλές φορές αυτό που είμαστε σαν Έλληνες μέσα σε αυτή την παγκοσμιοποιημένη κοινωνία που έχουμε και ταυτόχρονα πάντα παραδοσιακός, υπόδειγμα στην μορφή, στον τρόπους του, στη βιοτή του, στους λόγους και τα έργα του.

Αυτός ήταν και θα είναι ο αδελφός μας ο Νικόλαος. Γιατί είναι και παραμένει η σφραγίδα του στην τοπική Εκκλησία. Μια σφραγίδα που θα παραμείνει στην αιωνιότητα. Όποιος έχει εμπειρία Επισκοπικής διακονίας ξέρει πως σφραγίζει ένας επίσκοπος την εποχή του και όχι μόνο αν σκεφτεί πόσους ιερείς, διακόνους, μοναχούς, μοναχές όλοι αυτοί θα αποτελέσουν μια στρατιά παράδοσης που θα έχουν την δική του σφραγίδα, τη δική του πνοή και έτσι μεταλαμπαδεύεται αυτό που παραλάβαμε από τους πατέρες μας και υπήρξε πάντα πατερικός για αυτό τον τιμούμε και τον μνημονεύουμε.

Γρήγορα μας έφυγε. Θέλαμε και άλλο να είμαστε μαζί αλλά θα παραμείνει πάντοτε κοντά μας και σε ότι μας αφορά σε ότι η Εκκλησία μας ανέθεσε θα συνεχίσουμε το δικό του έργο μέχρι τη διαδοχή του. Θα το κάνουμε με πλήρη συνείδηση, ότι θα βαδίσουμε στα δικά του χνάρια.

Θέλω να διαβεβαιώσω τους πατέρες και αδελφούς, εσάς τα πνευματικά του παιδιά, ότι η δική μας παρουσία εδώ, όπως θέλει η Εκκλησία να μην αφήνει ακέφαλη ποτέ μια τοπική Εκκλησία, θα είναι μια παρουσία προστασίας, συνέχειας,

οικοδομής και κυρίως κρατώντας ζωντανή τη δική του μνήμη και στηρίζοντας το δικό του έργο με τους άξιους συνεργάτες του. Είμαστε με την καρδιά μας απόψε και όχι από καθήκον ή από υποχρέωση, αλλά του το οφείλαμε και του το οφείλουμε, γιατί τον αγαπήσαμε και τον αγαπάμε και θα κρατήσουμε τη μνήμη του και είμεθα βέβαιοι ότι και αυτός με τον πλέον ξεχωριστό τρόπο θα επιδαψιλεύει τη Χάρη του Θεού σε όλο το ποίμνιό του με ένα ξεχωριστό τρόπο πλέον, προγευόμενος τον παράδεισο. Μαζί με τους Αγίους προστάτες θα έχουμε όλοι και τη δική του ευχή. Και εύχομαι έτσι να κρατήσετε μέσα σας την όμορφη μορφή του, την ιερή παρουσία του, τη ζωή του που ήταν αγιοπνευματική και να έχουμε πάντοτε όλοι την ευχή του. Αμήν».